

Arrest

nr. 67 217 van 26 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn. U werd geboren in N, in de regio M. maar u woonde de laatste jaren in Tbilisi. Op 20 november 2007 werd u officieel lid van de Labour Party; voordien was u reeds sympathisant van deze partij. U was aangesloten bij de afdeling van het Varketeli district in Tbilisi maar was voor de partij ook actief in M. U werd zelfs beschouwd als officiële vertegenwoordiger van de partij voor deze regio omdat er geen officiële leden waren. Tijdens verkiezingscampagnes was u betrokken bij het adverteren en voeren van propaganda en dit zowel in Tbilisi als in M. Omwille van uw politieke activiteiten kende u sinds 2007 problemen met de autoriteiten. Naast verbale beledigingen tijdens manifestaties, werd u ook verscheidene keren fysiek aangevallen.

De eerste keer was op 7 november 2007, de dag dat de ordediensten in Tbilisi gewelddadig een massabijeenkomst van de oppositie uiteendreven. U was op dat moment drie maanden zwanger. U raakte gewond en kwam in het ziekenhuis terecht, waar bleek dat u een miskraam had. Op 26 mei 2008 begeleidde u vertegenwoordigers van de jeugd van M. naar een manifestatie voor het Parlementsgebouw in Tbilisi. Toen u na de bijeenkomst thuis kwam, bleek uw woning overhoop gehaald te zijn. Die avond kwamen mannen die zich voordeden als politieagenten naar uw huis en namen u mee naar een onbekend gebouw. De chef van de agenten uitte bedreigingen tegenover u en uw familie. Indien u niet zou stoppen met het organiseren van meetings zouden jullie ernstige problemen krijgen. 's Ochtends werd u terug vrijgelaten. Op 15 juni 2009 besloot de oppositie te manifesteren voor het politiekantoor van het D. district van Tbilisi naar aanleiding van de detentie van drie activisten. Politieagenten met stokken verschenen en begonnen de manifestanten te slaan. U verloor het bewustzijn en kwam pas terug bij in de ambulance. U werd naar het Republikeins Ziekenhuis gebracht. Na de eerste zorgen kwam uw moeder u ophalen. Naast deze problemen kende u ook in M. problemen als u er manifestaties hield. In totaal deed u dit zo'n zes à zeven keer. De politie van M. bedreigde u als u er kwam en agenten geboden u om geen manifestaties te organiseren. Desondanks hield u er op 20 augustus 2009 nog een manifestatie. Toen de politie u wilde arresteren, kwam een partijgenoot, J. K., tussenbeide. U werd hiernaast meermaals geconvoceerd door de politie van M. Toen u zich op 25 augustus 2009 aanbood bij de politie bedreigden zij u opdat u zou stoppen met het organiseren van manifestaties. Een dag later ging u terug om een bewijs te bekomen dat u ondervraagd was. U garandeerde toen dat u niet meer naar M. zou komen en geen manifestaties meer zou houden. Na de laatste convocatie van de politie had u besloten om het land te verlaten. Via een reisagentschap regelde u uw reis naar België. U vertrok op 21 september 2009 per vliegtuig vanuit Tbilisi naar Minsk, Wit-Rusland. Twee dagen later reisde u met een kleine bus verder naar België, waar u aankwam op 27 september. U vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 29 september 2009.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van de houding van de Georgische autoriteiten ten overstaan de van politieke oppositie, waar u door uw lidmaatschap van de Labour Party van S. N. toe behoorde. Voor uw vertrek zou u ernstige problemen hebben gekend met de ordediensten. Zo raakte u niet enkel ernstig gewond bij het optreden van de ordediensten tegen de massabijeenkomst in Tbilisi op 7 november 2007 en bij een manifestatie op 15 juni 2009 maar werd u ook meermaals bedreigd, zowel in Tbilisi als in M., opdat u zou stoppen met uw activiteiten voor de Labour Party. (CGVS d.d.12/10/2010, p.15-17)

U verklaarde dat u door de partij als officieel vertegenwoordiger van de partij voor de regio M. werd beschouwd en dat u door hen werd uitgestuurd als men er iets wilde organiseren. Zo zou u zes à zeven manifestaties in M. georganiseerd hebben, de laatste zelfs nadat u uitdrukkelijk bedreigd was door de politie. (CGVS, p.10, 15, 16) Daarenboven was u tijdens verkiezingscampagnes actief bij het voeren van propaganda in Tbilisi en M. (CGVS, p.11) Gezien uw politiek engagement (voor de partij) zoals u het voorstelde, mag verwacht worden dat u op de hoogte bent van de grote politieke ontwikkelingen in Georgië in de periode van eind 2007 tot aan uw vertrek. Op basis van uw verklaringen dient er echter ernstig getwijfeld te worden aan het door u verklaarde engagement.

Gevraagd naar de laatste verkiezingscampagne waaraan u zelf deelgenomen had, verklaarde u dat dit de verkiezingen voor het Parlement via het meerderheidsstelsel waren, waarvan u dacht dat deze in 2007 gehouden werden. (CGVS, p.11) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er in 2007 geen parlementsverkiezingen werden gehouden. Dat u bovendien zelfs niet wist in welke maand deze verkiezingen werden gehouden – u dacht in de lente (CGVS, p.11) – is evenmin weinig aannemelijk te noemen indien u werkelijk aan de campagne deelgenomen zou hebben. U haalde evenwel een hersenschudding aan als verklaring voor uw problemen om data te herinneren. (CGVS, p.11) Tot op heden ontving het Commissariaat-generaal echter geen enkel medisch attest dat deze bewering staat. Later verklaarde u dan weer dat de laatste Parlementsverkiezingen werden gehouden na de oorlog (tussen Georgië enerzijds en Rusland en Zuid-Ossetië anderzijds) in augustus 2008. (CGVS, p.14) Ook dit komt niet overeen met voormelde informatie, waaruit blijkt dat de Parlementsverkiezingen plaatsvonden op 21 mei 2008, i.e. ruim voor het conflict, dat begon op 8 augustus. Hiermee geconfronteerd veranderde u uw verklaringen opnieuw en stelde u dat deze Parlementsverkiezingen bijna simultaan met de presidentsverkiezingen in januari werden gehouden. (CGVS, p.14) Ook dit klopt niet voormelde informatie. Immers, de (vervroegde) presidentsverkiezingen werden gehouden op 5 januari 2008, i.e. ruim vier maanden voor de Parlementsverkiezingen.

Met betrekking tot deze Parlementsverkiezingen verklaarde u verder dat een zekere V. D. kandidaat in het meerderheidsstelsel (voor de Labour Party) was in M. (CGVS, p.13, 14) Ook dit stemt niet overeen

met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Immers, deze naam figureert niet op de lijst met kandidaten in dit stelsel voor dit district, en dit voor geen enkele partij. Voor de Labour Party zou een zekere J. K. kandidaat zijn geweest. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat hij geen kandidaat was voor zover u zich kon herinneren. Bijkomend opperde u het idee dat hij misschien "gewisseld" werd, maar u wist dit niet zeker. (CGVS, p.15) Dit kan geenszins volstaan als verklaring.

Immers, indien u werkelijk geëngageerd was in de verkiezingscampagne mag verwacht worden dat u de naam van de kandidaat zou kennen.

Wat betreft de Presidentsverkiezingen in Georgië verklaarde u in eerste instantie meermaals expliciet dat er na de manifestaties in november 2007 geen presidentsverkiezingen werden gehouden voor uw vertrek uit Georgië (in 2009). (CGVS, p.11, 12) Deze aanvankelijke verklaringen zijn niet alleen inconsistent met uw latere verklaringen als zouden er presidentsverkiezingen zijn geweest in januari 2008 (CGVS, p.14) maar zijn ook in tegenstrijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (supra).

Ten slotte legde u ook inconsistente verklaringen af betreffende de nasleep van het gewelddadige politieoptreden in Tbilisi op 7 november tegen een grote manifestatie van de oppositie. U verklaarde in eerste instantie dat er geen oppositieleiders werden beschuldigd van strafbare feiten na de manifestaties van november 2007. Uitdrukkelijk gevraagd of uw partijleider N. ergens van werd beschuldigd, antwoordde u wederom ontkennend. Wel zouden er veel leden van de partij gearresteerd zijn. (CGVS, p.12) Pas nadat u geconfronteerd werd met informatie die deze verklaringen volledig tegensprekt –N. werden op 8 november beschuldigd van spionage en poging tot staatsgreep (zie informatie in administratief dossier) – verklaarde u dat dit klopte (CGVS, p.14), waarmee u uw aanvankelijke verklaringen tegensprak. Ter verklaring stelde u dat u het zich niet onmiddellijk kon herinneren, hetgeen weinig aannemelijk is gezien u aanvankelijk zelfs expliciet wist te zeggen dat er wel veel leden van de partij waren gearresteerd.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen ernstig de mate van uw engagement zoals dit uit uw verklaringen kan worden afgeleid. Immers, van iemand die actief is bij verkiezingscampagnes en meetings organiseert, mag verwacht worden dat hij een goede kennis heeft van de politieke gebeurtenissen in zijn of haar land, zeker gezien de politieke evoluties in Georgië sinds 2007 en de rol van de oppositie hierin. Uw partijkaart van de Labour Party en een attest van deze partij dat u lid was sinds 20 november 2007 tonen enkel uw lidmaatschap aan. Uw lidmaatschap van de partij wordt door mij niet betwist. Echter, uit deze documenten blijkt geenszins de mate van uw politiek engagement voor deze partij. Gelet op het feit dat uw verregaande engagement volgens uw verklaringen een belangrijke reden was voor de vervolging door de autoriteiten – zo zou u meerdere keren bedreigd zijn opdat u zou stoppen met het organiseren van manifestaties (CGVS, p.15,16) – dient te worden besloten dat u uw verklaringen als zou u vervolgd zijn omwille van uw politiek engagement niet aannemelijk kan maken.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat er aan de door u verklaarde reisweg van Georgië naar België geen geloof gehecht kan worden. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal in eerste instantie dat u van Tbilisi naar een bestemming in Oekraïne vloog - u dacht dat de stad K. heette. U zou er één nacht in een hotel vlakbij de luchthaven hebben verbleven. (CGVS, p.7-8) Ook voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u verklaard naar Oekraïne te zijn gereisd. (DVZ, rubriek 34) Even later verklaarde u dan weer dat u een vliegtuigticket voor Minsk had en dat u daar ook uitstapte. Minsk is echter de hoofdstad van Wit-Rusland. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, bleef u erbij dat het Minsk was omdat men had gezegd dat de passeur daar op u zou wachten. Daar zou u één nacht doorgebracht hebben. (CGVS, p.8) Een dergelijke discrepantie in uw verklaringen is niet geloofwaardig te noemen. Daarnaast verklaarde u dat u tussen Wit-Rusland en België – het gedeelte dat u per minibus aflegde – geen enkele paspoortcontrole onderging. (CGVS, p.9) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er aan de buitengrens van de Schengenzone strenge en individuele controles plaatsvinden. Dat u in dit geval zonder enige controle tot in België kon reizen is niet geloofwaardig te noemen. Ten slotte kon u geen enkele informatie verschaffen over het visum dat voor u voorzien was door de passeur. Zo wist u niet welk type visum het was, door welk land het was afgegeven, noch of het een vals of authentiek visum was. (CGVS, p.9) Gelet op bovenvermelde informatie, waaruit blijkt dat er een grote kans is op een strikte, individuele controle van de reisdocumenten –en bedoelingen, is een dergelijke onwetendheid weinig aannemelijk te noemen.

Gelet op het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde reisweg, wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring als zou u uw internationaal paspoort niet kunnen neerleggen, ondermijnd. De vrouw die u naar België begeleidde zou dit immers hebben ingehouden omdat de persoon die uw visum zou hebben geregeld in Minsk dit zo wilde. (CGVS, p.4, 8) Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort, het reisdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de

Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit Georgië vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in slaagt om in uw hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u neergelegde documenten, voor zover deze nog niet werden besproken, vermogen niet om bovenstaande conclusie te wijzigen. Uw identiteitskaart bevat enkel gegevens betreffende uw identiteit die door mij niet betwist worden. Het attest van het ziekenhuis d.d.27/06/2009 toont aan dat u er werd opgenomen op 17 juni 2009. Het vermeldt echter niet in welke omstandigheden u de vermelde verwondingen opliep (CGVS, p.6), zodat het uw asielrelaas niet op objectieve wijze kan ondersteunen. Dit laatste geldt eveneens voor het formulier 033 – dat zou zijn gegeven nadat u gewond was geraakt bij een gewelddadig optreden van de politie tegen manifestanten op 15 juni 2009 (CGVS, p.16-17). Het formulier vermeldt als reden van uw verwondingen wel “geweld” zonder hier evenwel verdere informatie over te verschaffen. Het attest van de politie van M. stelt enkel dat u ondervraagd werd op 25 augustus 2009. Er blijkt echter geenszins uit waarom of waarover u ondervraagd werd. (CGVS, p.6)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Onverminderd alle nieuwe gegevens en middelen op te werpen door verzoekster in de loop van het geding. cfr. artikel 39/76,§ 1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wenst verzoekster middels huidig verzoekschrift de volgende middelen op te werpen. Schending van de artikelen 2 - 3 wet van 29 07/1 991 betreffende de uitdrukkelijke uit/vering van de bestuurshandelingen : schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet - schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, manifeste appreciatiefout. Schending van art. 1. sectie 4,§ 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951. Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951. Ten onrechte weigerde het CGV S om de vluchtelingenstatus aan verzoekster toe te kennen. Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoekster niet kan worden afgeleid dat zij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève. In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoekster wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd, 28/07/1951. Verzoekster loopt wel degelijk gevaar in Georgië. De elementen in haar dossier tonen aan dat verzoekster in Georgië geen normaal en veilig leven zal kunnen hebben. De asielaanvraag van verzoekster is gebaseerd op het feit dat zij vreest in Georgië het slachtoffer te zullen worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten. Verzoekster vreest vervolgingen omwille van haar lidmaatschap en activiteiten voor de Labour Party van Shalva Natelashvili. Zij was officieel vertegenwoordigster van de partij in de regio M. en werd door de partij uitgestuurd wanneer er een activiteit diende te worden georganiseerd. Zo nam verzoekster o.a. deel aan demonstraties en was zij actief bij het voeren van propaganda in Tbilisi en M.. Verzoekster kende daarbij meermaals moeilijkheden met de ordediensten. O.a. raakte zij gewond bij het hardhandig optreden van de ordediensten tegen de massabijeenkomst in Tbilisi op 7 november 2007 en bij een manifestatie op 15 juni 2009. Tevens werd verzoekster meermaals bedreigd in Tbilisi en in M. door agenten opdat zij zou stoppen met haar activiteiten voor de partij. Omdat verzoekster geweigerd had om in te gaan op de eis van de autoriteiten om haar politieke activiteiten direct te staken. kent verzoekster ernstige moeilijkheden in Georgië. Tijdens haar gehoor op het CGVS dd. 12 oktober 2010 heeft verzoekster op een afdoende wijze kunnen aantonen dat haar leven wel degelijk in gevaar is in Georgië. Uit haar verklaringen is gebleken dat verzoekster bedreigd en geslagen werd. Volgens verzoekster geeft het CGVS blijk van onderschatting van de moeilijkheden die zij wel degelijk gekend heeft. Ten eerste worden verzoeksters problemen ten onrechte geringschat. Verzoeksters problemen van vervolgingen door de autoriteiten omwille van haar politiek engagement voor de Georgische Arbeiderspartij , en haar angst om het slachtoffer te worden van represailles en nog meer bedreigingen door de politie, zijn in het

concrete geval van verzoekster. wel degelijk ernstig genoeg. In Georgië voelt verzoekster zich aan haar lot overgelaten. De omstandigheden waarin verzoekster in Georgië leefde, waren wel degelijk van die aard dat zij genooddaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten. Eén en ander is duidelijk gebleken uit haar verklaringen op het CGVS. (Zie gehoorverslag CGVS dd. 12/10/2010 blz. 10:

Kv: Ik wilde dat mijn kind niet in gevaar moest opgroeien, dat er niets zou gebeuren met haar. Ik verloor mijn eerste kind, ik wil haar niet verliezen. In GEO heeft de regering geen respect voor mensen vd oppositie. en omdat ik lid was vd oppositie wilde ze van mij. En van anderen, af. Ze respecteren onze rechten niet, en het is niet dat ze ons stil willen, ze willen ons fysiek uit de weg. Ik was ook zwanger op dat moment en had schrik dat ze mijn baby zouden doden.).

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid van verzoekster. Ten tweede stelt het CGVS de oprechtheid van verzoeksters verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat deze inconsistent zouden zijn en niet zouden stroken met de algemene informatie in het bezit van het CGVS. De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoeksters verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken : kunnen niet worden weerhouden. De door het CGVS geciteerde inconsistenties kunnen onmogelijk worden aanzien als dermate belangrijke inconsistenties in haar verklaringen en zijn geenszins van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag. De zgn. inconsistenties kunnen onmogelijk de kern van haar asielaanvraag op zich aantasten. Verzoekster gaf tijdens haar gehoor op het CGVS geloofwaardige informatie waaruit bleek dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Het ('GVS gaat selectief tewerk enkel maar in het nadeel van verzoekster. Hiermee toont het CGVS dat zij in dit dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekster ondervindt in Georgië. Het CGVS had daarbij ten onrechte geen rekening gehouden met enerzijds het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in haar land en haar gehoor op het CGVS en anderzijds de traumatische ervaringen die verzoekster daarbij had opgelopen. Verzoekster had vervolgens haar land moeten achterlaten om te vluchten naar een voor haar onbekende bestemming in Europa. Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoekster in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op haar eigen manier. liet is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Verzoekster kreeg een miskraam door de slagen die zij van de ordediensten had gekregen en zichzelf en haar familie werden meermaals bedreigd. (Zie gehoorverslag (GVS dd. 12/1 0'20 10 blz, 16:

Kv: Az wordt emotioneel! toen ik kwam, bedreigden ze me onmiddellijk, als ik niet zou stoppen met organiseren van manif. en je moeder zou plots overlijden in haar slaap. moest ik niet verbaasd zijn. Ze convoceerden me altijd. en de laatste keer bedreigden ze mijn moeder, ik was bang.

Het CG VS hield evenmin rekening met het gegeven dat verzoekster ook kampt met vergeetachtigheid sinds haar hersenschudding. (Zie gehoorverslag CGVS dd. 12/10/2010 blz, 11:

Kv: In de lente. . ik herinner niet precies de maand. Na de hersenschudding is het moeilijk om data te herinneren.)

Ook had verzoekster tijdens haar gehoor opgemerkt dat zij concentratiemoeilijkheden had : iets waar het COVS evenmin rekening mee gehouden heeft.

(Zie gehoorverslag CGVS dd. 12/10/2010 blz. 18

Kv: Ik ben heel moe en kan mij niet concentreren.)

In de gegeven omstandigheden zouden de geloofwaardige verklaringen van verzoekster moeten volstaan om haar minstens het voordeel van de twijfel te verlenen en derde: het relaas dat verzoekster heeft gegeven aangaande haar reisweg en de manier waarop zij niet de smokkelaar het land heeft ontvlucht met als bestemming Europa wordt door het CGVS ten onrechte aangewend om het asielrelaas van verzoekster als ongeloofwaardig (op dit onderdeel) te bestempelen. Verzoekster verklaarde m.n, dat zij per vliegtuig naar .Minsk reisde en van daaruit met een minibas naar Europa doorreisde met de hulp van een smokkelaar die voor de reisdocumenten had gezorgd. Aangaande de wijze waarop verzoekster haar land heeft ontvlucht, wenst verzoekster hierbij herhalen. dat zij tijdens haar gehoor op hei CGVS wel degelijk eerlijk is geweest in haar antwoorden en dat zij op de vragen heeft geantwoord op een manier zoals zij het zich nog herinnert. Het is niet omdat het antwoord van verzoekster niet strikt overeenkomt met de manier waarop volgens het CGVS grenscontroles plaatsvinden (nav. de grensovergangen aan de Schengenbuitengrenzen) dat daardoor het relaas van verzoekster ongeloofwaardig zou zijn. De uitleg die verzoekster heeft gegeven ter gelegenheid van haar gehoor is wel degelijk aannemelijk, minstens is deze niet totaal ongeloofwaardig. Verzoeksters versie inzake haar eigen, persoonlijke vluchtroute vanuit Georgië via Minsk en wijze waarop zij persoonlijk haar land had verlaten is in ieder geval niet uitgesloten. De 'algemene' informatie waarop het CGVS zich baseert is

theoretisch en sluit in geen geval uit dat in de praktijk (inzake de controles na.v. grensovergangen) in enkele gevallen wel degelijk lichte verschillen kunnen bestaan, Minstens had het CGVS deze onderdelen grondiger moeten / kunnen onderzoeken. waardoor zij niet zorgvuldig heeft opgetreden. Een asielaanvraag is pas kennelijk ongegrond, indien ieder redelijk mens tot de beslissing zou komen dat de aanvraag geen kans op slagen heeft. Verzoekster kan niet meer terugkeren naar Georgië. Haar veiligheid aldaar is in gevaar. Er is geen ernstige reden om de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen in twijfel te trekken. Minstens heeft het CGVS een beoordelingsfout begaan. Verzoekster meent dat het CGVS een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan haar verklaringen. Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met de gegevens van haar dossier en met de opmerkingen en argumenten van verzoekster. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekster ondervindt in Georgië. Gelet op de uiteenzetting die verzoekster heeft gegeven n.av. haar gehoor dd. 12 oktober 2010 staat het vast dat Indien zij naar Georgië wordt terug gestuurd er in haar hoofde wel degelijk een reëel risico bestaat om slachtoffer te zullen worden van vervolgingen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet (subsidiäre beschermingsstatus). Artikel 48/4, §2 b: foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij een eventuele terugkeer naar Georgië vreest verzoekster het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoekster ondervindt in Georgië. Verzoekster kan om evidente redenen niet meer terugkeren naar Georgië alwaar zij geen normaal leven zal kunnen leiden. Het is voor haar overduidelijk dat haar veiligheid aldaar niet gegarandeerd is. Omdat verzoekster in zijn herkomstland hic et nunc- onmogelijk een veilig bestaan kan leiden en haar precäre leefsituatie 'raagt om dringende en noodzakelijke maatregelen, volstaat het voor het CGVS niet om een bepaald probleem op een te abstracte en vage manier te benaderen. Het CGVS had de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoekster door haar minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan. Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekster.

Schending van het redelijkheidsbeginsel.

'verzoekster is van oordeel dat het CGVS het redelijkheidsbeginsel miskend heeft. Gelet op de door haar uitgewerkte argumenten tijdens haar gehoor op het CGVS dd. 12 oktober 2010. kon het CGVS niet in redelijkheid komen tot de door haar genomen beslissing. De in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens zijn onverenigbaar met het door het CGVS genomen besluit.'

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht

2.3. Verzoekster betoogt dat haar verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie, meer bepaald vreest zij in haar geboorteland het slachtoffer te worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten omwille van haar lidmaatschap en activiteiten voor de Labour Party van Shalva Natelashvili.

Op grond van de gegevens van het dossier heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekster niet in staat blijkt te zijn om doorheen haar verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken daar er werd vastgesteld dat haar asielrelaas ongeloofwaardig was gezien verzoeksters politiek engagement geenszins overtuigend is. Het volstaat niet wanneer verzoekster louter verklaart een vrees voor vervolging te koesteren. Zij dient deze vrees immers ook aannemelijk te maken.

2.4. Vervolgens tracht verzoekster de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.4.1 Het CGVS onderschat de persoonlijke problemen van verzoekster en heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid van verzoekster. Eén en ander zou duidelijk gebleken zijn uit haar verklaringen.

Verzoekster slaagt er niet in concreet uiteen te zetten met welke concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse de commissaris-generaal ten onrechte geen of niet voldoende rekening zou hebben gehouden of hoe er zou voorbijgegaan zijn aan haar persoonlijkheid. Het louter verwijzen naar eerder afgelegde verklaringen volstaat bovendien niet om de motieven van de bestreden beslissingen concreet te weerleggen.

2.4.2 De door het CGVS geciteerde inconsistenties kunnen volgens verzoekster niet worden beschouwd als dermate belangrijk om afbreuk te doen aan haar geloofwaardigheid en deze kunnen de kern van haar asielaanvraag niet aantasten. Het CGVS gaat selectief te werk, enkel maar in het nadeel van verzoekster en heeft ten onrechte geen rekening gehouden met enerzijds het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in haar geboorteland en haar gehoor op het CGVS en met anderzijds de traumatische ervaringen die verzoekster heeft opgelopen. Het is volgens verzoekster algemeen geweten dat een traumatische ervaring kan leiden tot psychische stoornissen, zoals verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs een vertekende beleving van de werkelijkheid. Het CGVS hield evenmin rekening met het gegeven dat verzoekster kampt met vergeetachtigheid sinds haar hersenschudding en met de concentratiemoeilijkheden die zij tijdens het gehoor ondervonden heeft. In de gegeven omstandigheden zouden de geloofwaardige verklaringen van verzoekster moeten volstaan om haar minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet .

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar asielmotieven gebaseerd heeft op haar politiek engagement voor de Labour Party. Van iemand die haar land ontvluchtte wegens haar betrokkenheid bij een oppositiepartij is het echter redelijk te verwachten dat zij deze partij uitvoerig kan toelichten (cf. RvS 29 maart 2004, nr. 129.812) en haar engagement aannemelijk maakt. De vragen die aan verzoekster gesteld werden inzake haar politieke engagement zijn allerminst ingewikkeld te noemen voor iemand die stelt actief betrokken te zijn geweest bij verkiezingscampagnes en die meetings zou hebben georganiseerd. Van iemand die vlucht om politieke redenen, kan een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor zij diende te vluchten. Verzoekster brengt geen overtuigend argument aan waarmee zij kan aantonen dat de vragen die haar gesteld werden aangaande grote politieke ontwikkelingen in Georgië in de periode van eind 2007 tot aan haar vertrek, aangaande de deelnemers van de partij waartoe zij behoorde aan de parlementsverkiezingen en aangaande de nasleep van het gewelddadig optreden van de politie tegen een grote manifestatie van de oppositie werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn. Noch het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in verzoeksters land van herkomst en het gehoor op het CGVS, noch het feit dat verzoekster traumatische ervaringen zou hebben opgelopen, kan een afdoende verschoningsgrond vormen voor de gebrekkige kennis van verzoekster. Aangezien verzoeksters politiek engagement geenszins overtuigend is, is haar vervolging hiervoor evenmin gegrond.

Aangaande de bewering van verzoekster dat het CGVS geen rekening hield met het gegeven dat verzoekster kampt met vergeetachtigheid sinds haar hersenschudding en met de concentratiemoeilijkheden die zij tijdens het gehoor ondervonden heeft, wordt opgemerkt dat verzoekster gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest heeft neergelegd waaruit mogelijke geheugen- of concentratieproblemen zouden kunnen worden afgeleid. Verzoekster maakt dus niet aannemelijk dat deze eventuele problemen haar ervan zouden weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde onwetendheden onverkort overeind blijven.

Waar verzoekster betoogt dat het CGVS enkel rekening houdt met de elementen in haar nadeel, wordt erop gewezen dat elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032), en dat de thans in de

bestreden beslissing opgenomen elementen draagkrachtig zijn, omdat ze genoeglijk aantonen dat de verklaringen van verzoekster niet geloofwaardig zijn. Ten slotte wordt erop gewezen dat in voorliggend geval een toepassing van het principe van "voordeel van de twijfel" *in casu* niet opgaat. Het principe wordt in het "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" aanbevolen in die gevallen waar de verklaringen van een kandidaat-vluchteling geloofwaardig en "waarachtig overkomt en niet in strijd is met algemeen bekende feiten" (RvS 7 februari 2002, nr. 104.048), wat in onderhavig geval niet zo is.

2.4.3 De verklaringen die verzoekster heeft afgelegd aangaande haar reisweg naar België zijn wel degelijk aannemelijk, minstens zijn deze niet totaal ongeloofwaardig. Verzoeksters versie inzake haar eigen persoonlijke vluchtroute vanuit Georgië via Minsk en de wijze waarop zij persoonlijk haar land verlaten heeft, is in ieder geval niet uitgesloten. De 'algemene informatie' met betrekking tot de grensovergangen aan de Schengenbuitengrenzen waarop het CGVS zich baseert, is theoretisch en sluit in geen geval uit dat in de praktijk in enkele gevallen wel degelijk lichte verschillen kunnen bestaan.

De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004). *In casu* heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekster aangaande haar reis naar België inconsistente verklaringen heeft afgelegd wat haar bestemming na het vertrek uit haar geboorteland betreft. Bovendien stelde verzoekster dat zij zonder enige paspoortcontrole reisde tussen Wit-Rusland en België, wat echter niet overeenstemt met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt waaruit blijkt dat er aan de buitengrenzen van de Schengenzone strenge en individuele controles plaatsvinden en wat dan ook de mogelijkheid openlaat dat zij op een andere wijze, en met behoud van haar paspoort, naar België is gereisd. Waar verzoekster stelt dat deze informatie theoretisch is en niet uitsluit dat in de praktijk in enkele gevallen wel degelijk lichte verschillen kunnen bestaan, wordt vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot het uiten op algemene wijze van kritiek op de door de verwerende partij gehanteerde informatie, waarmee zij echter niet vermag de juistheid van de informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Gezien uit de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie blijkt dat uitzonderingen op de strenge controle *quasi* onbestaande zijn, kan in dit verband redelijkerwijze meer uitleg van de verzoekende partij verwacht worden dan een verklaring dat er zich geen grenscontroles hebben voorgedaan.

2.5. Waar verzoekster zich beroept op artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet en meent dat zij bij een terugkeer naar Georgië het slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, wordt erop gewezen dat, in zoverre verzoekster verwijst naar haar relaas in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus, het duidelijk is dat, zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeksters relaas werd ongeloofwaardig bevonden zodat zij derhalve niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b.

2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken uit het administratieve dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en de beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.7. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC